

Φορέας Υλοποίησης: European Judicial Training network (EJTN).

Τόπος Διεξαγωγής: Βαρκελώνη

Ημερομηνία: 7-8/05/2015

Τίτλος Σεμιναρίου: Jurisdiction and Recognition and Enforcement of Judgements

Συμμετοχή: Ολυμπία Κώστα, Πρωτοδίκης

Μαρία Τσέπη, Πάρεδρος

Αλεξάνδρα Θεοφανή, Πάρεδρος

Σχόλια

Ευχαριστούμε το Γενικό Διευθυντή της Σχολής Δικαστών για τη συμμετοχή μας στο σεμινάριο που διοργανώθηκε από το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εκπαίδευσης Δικαστών (European Judicial Training Network –EJTN), συμμετοχή ιδιαίτερα τιμητική και ωφέλιμη για μας. Το θέμα του σεμιναρίου, ήτοι ο κανονισμός I -1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 12-12-2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (όπως αναδιατυπώθηκε) τυγχάνει ιδιαίτερου νομικού ενδιαφέροντος για όλους τους πολιτικούς δικαστές, καθώς απαντάται συχνά στην πράξη.

Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε στην Ισπανική Σχολή Δικαστών στη Βαρκελώνη υπό την προεδρία της κ. Cristina G. Beilfuss (καθηγήτριας του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Βαρκελώνης και επικεφαλής των διεθνών Σχέσεων της Σχολής Δικαστών της Βαρκελώνης), η οποία μας παρουσίασε ως εισηγήτρια ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας και εκκρεμοδικίας ανακύπτοντα με βάση την επανέκδοση του κανονισμού Brussels I -1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με έμφαση στη ρητή ή σιωπηρή συμφωνία παρέκτασης (αρθρ. 25 και 26 του κανονισμού).

Το σεμινάριο ξεκίνησε με την εισήγηση του κ. Nicolas Castell (συμβούλου και διαπραγματευτή του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και λέκτορα του Πανεπιστημίου Paris Ouest Nanterre- La Defence, ο οποίος συμμετείχε και στις διαπραγματεύσεις μεταξύ των κρατών μελών για την επαναδιατύπωση του κανονισμού για λογαριασμό του Γαλλικού Υπουργείου Δικαιοσύνης). Ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η παρακολούθηση της νομοθετικής διαδικασίας που οδήγησε στην τρέχουσα αναδιατύπωση του κανονισμού και των διαπραγματεύσεων μεταξύ των κρατών μελών. Ο εισηγητής αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στον πλήρη αποκλεισμό της διαιτησίας από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και στις νέες διατυπώσεις των άρθρων 18 και 21 του κανονισμού.

Ο επόμενος εισηγητής κ. Michael Hellner (καθηγητής του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου και της Διεθνούς Δικονομίας του Πανεπιστημίου της Στοκχόλμης και ειδικός σύμβουλος της Σουηδικής Κυβερνητικής Επιτροπής για ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας) ανέλυσε με ιδιαίτερα κατανοητό τρόπο ζητήματα δωσιδικίας που ανακύπτουν με βάση τον κανονισμό σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εστιάζοντας ιδίως στις εξαιρέσεις από το πεδίο

εφαρμογής του κανονισμού (άρθρ. 1 παρ.2), στη γενική αρχή της δωσιδικίας της κατοικίας του εναγόμενου (άρθρ. 4) στα άρθρα 10 έως 23, 24 και 35 του κανονισμού, στην επέκταση του νέου κανονισμού σε διαδίκους ξένων χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις συμφωνίες παρέκτασης μεταξύ των μερών.

Διαφορετικά ζητήματα αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων στα οποία έχει εφαρμογή ο κανονισμός, αναλύθηκαν διεξοδικά από την εισηγήτρια κα Marta Requejo (καθηγήτρια του ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου και ειδικής συμβούλου- ερευνήτριας του Max Planck Ινστιτούτου Δικονομικού Δικαίου του Λουξεμβούργου). Με την ιδιαίτερη ακαδημαϊκή εμπειρία της μας παρουσίασε κυρίως ζητήματα για τη σχέση μεταξύ του κανονισμού και διμερών ή πολυμερών συνθηκών και μας εξήγησε διεξοδικά το χρόνο εφαρμογής των νέων διαδικασιών του κανονισμού σε σχέση με τις τρέχουσες υποθέσεις στα δικαστήρια των κρατών μελών, ενώ ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης εκτελεστότητας (exequatur) και την αυτόματη αναγνώριση των αποφάσεων.

Εν τέλει η λέκτορας κ. Dr. Maria Esther Blas-Lopez, Αντιπρόσωπος στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και συνεργάτης του Γενικού Εισαγγελέα Maciej Szpunar, η οποία διαθέτει ιδιαίτερη εμπειρία σε ζητήματα ευρωπαϊκού συγκριτικού δικαίου, μας παρουσίασε ζητήματα από την πρόσφατη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αναφορικά με τον Κανονισμό.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες και χρήσιμες ήταν οι τρεις ομάδες εργασιών που δημιουργήθηκαν και τις δύο ημέρες του σεμιναρίου, στις οποίες είχαμε την ευκαιρία να ασχοληθούμε με πρακτικά ζητήματα αναφορικά με την ερμηνεία και εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων του κανονισμού και να ανταλλάξουμε εμπειρίες συζητώντας την πρακτική εφαρμογή σε κάθε κράτος μέλος ξεχωριστά με βάση το εκάστοτε εθνικό δίκαιο και τις επερχόμενες προκλήσεις από την εφαρμογή του. Ασχοληθήκαμε με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 25 του κανονισμού (συμφωνίες παρέκτασης), τη σχέση μεταξύ των άρθρων 7 παρ.1^α και 7 παρ.β (ειδική δικαιοδοτική βάση του τόπου εκπλήρωσης της παροχής), την εξαίρεση από τον κανόνα της χρονικής προτεραιότητας του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου (άρθρ. 31 παρ.2 και 29), την εφαρμογή του άρθρου 8 περί ομοδικίας, προσεπικλήσεων και ανταγωγών και τις νέες διαδικασίες για την άμεση αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων ενός κράτους μέλους σε ένα άλλο.

Εν κατακλείδι, κοινός τόπος ομιλητών και συμμετεχόντων ήταν ότι και η επαναδιατύπωση του κανονισμού κινείται στην πάγια πλέον κατεύθυνση της οριοθέτησης κοινών Ευρωπαϊκών κανόνων για όλα τα κράτη μέλη σε ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας και αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, αλλά ο δρόμος μέχρι την πλήρη εναρμόνιση των κανόνων είναι ακόμη μακρύς.